

Derfor vil jeg have det sådan, at den dag mine børn og børnebørn spørger mig: Hvad gjorde I, da Milosevic startede etniske udrensninger, godt nok langt fra Danmark, i Kosovo, men alligevel i Europa? Så skal svaret være, at vi forsøgte med alle midler at stoppe manden – et forsøg, som skal bringes til succes.

Mens der er mange politikere, ikke bare i Danmark, men også i resten af NATO-landene, der gør sig kloge på, hvordan og med hvilke midler man skal føre aktionen eller krigen i Serbien, så er det Fremskridtspartiets opfattelse, at vi politikere gør bedst i at overlade det til ledelsen i NATO. Historien viser, at alt for mange krige har fået absurde afslutninger, fordi politikerne har blandet sig, fordi politikerne ikke brød sig om, hvad krigens rædsel i virkeligheden er.

Ikke desto mindre skal vi komme med en vurdering. Og vores vurdering er, at det på nuværende tidspunkt ville være forkert at sætte landstyrker ind. Vi mener nemlig ikke, at landstyrker skal medvirke som fredsskabende styrker. Men det er klart, at den dag der er en fred at bevare, ja, så skal Danmark naturligvis deltage i at bevare den fred.

Vi er fuldstændig enige, når statsministeren i sin afslutningstale erklærer, at det, der foregår i Kosovo, ikke er acceptabelt, at vi ikke på den klode, vi lever på, og med den viden, vi har i dag, kan acceptere, når der foregår den form for systematisk etnisk udrensning.

Men vi savner, at regeringen, at Europa, at NATO er lige så fast i kødet, når det drejer sig om den udrensning, der foregår eksempelvis i Tibet. Bevares, den danske regering var jo da på et tidspunkt modig og kom med erklæringer imod det kinesiske regime. Men lige så snart vi blev truet på vores brød, så faldt man tilbage til ikke at kritisere kineserne for det, der foregår i Tibet.

Vi kan heller ikke lade være med at tænke på, at der i øjeblikket i Nordkorea er titallige, tyvetallige tredivetallige – ingen ved det jo – millioner mennesker, som sulter og lever under et kommunistisk åg og diktatur. Der savner vi også, at man fra verdenssamfundet går ind og siger: Det kan vi ikke acceptere, vi er nødt til at få stoppet det, der foregår.

For Fremskridtspartiet må og skal NATO i de militæraktioner, der foregår, være omdrejningspunktet. Sådan skal det være nu, og sådan bør det også være i fremtiden. Derfor er det Fremskridtspartiets opfattelse, at det er forkert, når

man forsøger med forskellige midler at bringe NATO-diskussionen ind på det europæiske bord og gøre det til en del af EU-samarbejdet.

Vi er modstandere af, at man flytter sikkerheds- og forsvarspolitikken ind i EU, både fordi medlemslandene ser så forskelligt på sagerne, men også fordi EU's formål er et andet. EU's formål skal efter Fremskridtspartiets mening være et frihandelssamarbejde, og i et frihandelssamarbejde samarbejder man ikke om militære spørgsmål.

Og det foregår jo udmærket i NATO's regi. I NATO har vi muligheden for, at det er en anden kreds af medlemslande end dem, der er i EU, og det giver styrken bag NATO. I det øjeblik man flytter militære, sikkerhedspolitiske og forsvarspolitiske spørgsmål over på EU's bord, er vi meget bekymrede for, at konsekvensen af det bliver, at der vil ske en langsom, men sikker tilbagetrækning af den amerikanske og den canadiske interesse for at deltage.

Mange af de opgaver, som der er lagt op til at man på Kølntopmødet vil lægge i EU-regi, skal efter vores mening derudover ligge i OSCE-regi. Vi synes, at den organisation, som i nyere tid har været den største og bedste nyskabelse i Europa, er OSCE. Selve det, at man har et samarbejdsforum, hvor også russerne er med på lige fod, men hvor man har alle de europæiske lande med, er vigtigt, når der skal træffes store sikkerhedspolitiske beslutninger i Europa. Og når man i længden skal sørge for at bevare freden, menneskerettighederne og sikkerheden i Europa, ja, så er vi nødt til alle sammen at være enige om det. Det kan ikke nytte noget, at det kun er et halvt eller et kvart Europa, der træffer de beslutninger.

Der har i dag været en del diskussion om de danske EU-forbehold, og det er jo klart; de er konstant til udfordring. Efter Fremskridtspartiets opfattelse er det på nuværende tidspunkt alt for tidligt at tale om en fornyet afstemning om de danske forbehold. Uanset om den afstemning må komme næste år eller næste år igen, vil vi fra Fremskridtspartiets side fortsat anbefale, at de danske forbehold står ved magt, fordi den europæiske udvikling i EU er så dynamisk, som tilfældet er.

Den ØMU og den fælles mønt, euroen, som nogle taler så varmt for, har eksisteret i så kort tid, at det på nuværende tidspunkt er umuligt at vurdere, om det er en succes, og om det er noget, Danmark skal tilslutte sig. Derfor vil Danmark med fordel kunne vente med at tage